

LEKCJA HISTORII NIE MUSI BYĆ NUDNA...

Przekonali się o tym 15 listopada 2009 roku uczestnicy inauguracji Ogólnopolskiego Programu "Katyń... ocalić od zapomnienia" w Zespole Oświatowym w Starej Róży.

Słowami przewodnimi święta stały się słowa Papieża Jana Pawła II: „Człowiek nie może pozwolić, żeby prawda została wydartą pod pozorem niczym nieograniczonej wolności, nie można zagubić w sobie krzyku sumienia jako głosu Prawdy, która go przerasta, ale która równocześnie czyni go człowiekiem i stanowi o jego człowieczeństwie”, apelował, by tę prawdę starać się ocalić nade wszystko.

Była to okazja do refleksji, zadumy i modlitwy. W tym uroczystym Akcie udział wzięli:

- Starosta Powiatu Łukowskiego p. Longin Kajka
- Wójt Gminy Stoczek Łukowski p. Marek Czub
- Proboszcz Parafii w Stoczku Łukowskim Ksiądz Stanisław Małek
- Ksiądz Prałat Józef Huszaluk
- członkowie Światowego Związku Żołnierzy AK koło w Stoczku Łukowskim- p. Zygmunt Mikos, p. Józef Budzyński i p. Władysław Skwarek
- Dyrektor Gminnej Biblioteki Publicznej w Starych Kobiałkach p. Iwona Brodzik
- Radni Gminy Stoczek Łukowski
- okoliczni mieszkańcy
- społeczność szkolna na czele z p. dyrektorem Ewą Dylewicz

Program uroczystości:

- montaż słowno-muzyczny połączony z prezentacją multimedialną pod hasłem: "Historio, choć byś była najokrutniejsza w pamięci trwaj!" w wykonaniu młodzieży szkolnej.
- uroczysta Msza święta w Kaplicy w Starej Róży pod przewodnictwem Księdza Proboszcza.
- poświęcenie i odsłonięcie tablicy na placu szkoły upamiętniającej jedną z ofiar zbrodni katyńskiej podpułkownika Tadeusza Franciszka Gołębia
- odczytanie Aktu Posadzenia Dębu Pamięci
- posadzenie Dębu Pamięci ofiar Katynia.

Program :Katyń... ocalić od zapomnienia" to ogólnopolska Akcja sadzenia 21 473 dębów w 70 rocznicę mordu katyńskiego. Jeden dąb to jedno nazwisko z listy katyńskiej.

W powiecie łukowskim do Programu przyłączyły się dwie szkoły, w tym Zespół Oświatowy w Starej Róży. Inicjatorem przedsięwzięcia w szkole była nauczycielka historii p. Aneta Cabaj, we współpracy dyrektorem szkoły p. Ewą Dylewicz. W pomoc w przygotowanie uroczystości włączyła się młodzież szkolna, oraz wszyscy nauczyciele i pracownicy szkoły.

Dzięki staraniom nauczyciela biologii, p. Elżbiety Izdebskiej wmurowano głaz z odciskiem rośliny kopalnej, p. Hanna Garwolińska zajęła się oprawą religijną uroczystości, p. Agnieszka Gajowniczek oprawą multimedialną, p. Grzegorz Kot oprawą muzyczną, p. Michał Rosa przygotowaniem występu uczniów.

Uczestnicy projektu zobowiązują się do opieki nad drzewem oraz tablicą informującą, komu zostało poświęcone. Będą też gromadzili materiały o podpułkowniku Tadeuszu Gołębie.

Imię i nazwisko podobne do tysięcy innych, nagle zaczęło żyć, istnieć na nowo, gdy otrzymaliśmy informacje odnośnie kariery wojskowej „naszego” podpułkownika. Otrzymaliśmy już informację zwrotną z PCK, wiemy, że był poszukiwany przez tę organizację przez członka rodziny w 1943 roku. Otrzymaliśmy informacje z Centralnego Archiwum Wojskowego oraz Indeksu Represjonowanych. Nasze działania nabrały głębszego sensu.

W trakcie realizacji Programu okazało się, że pomysł jest trafiony, młodzież wcale nie musi uczyć się narodowej historii z książek. Podczas przygotowań szkolnej uroczystości wielu uczniów poznało nie tylko historię jednego człowieka (dla uhonorowania którego sadziliśmy dąb), ale także prawdę o zbrodni katyńskiej.

Mamy nadzieję, że dzięki akcji „Katyń... ocalić od zapomnienia” pamięć o Polakach, którzy w lesie katyńskim zakończyli swe życie, zawsze będzie żywa wśród wychowanków naszej szkoły.

Akt posadzenia Dębu:

Dzieje się to roku od Narodzenia Bożego 2009, miesiąca listopada, dnia 15 w Zespole Oświatowym we wsi Stara Róża w gminie Stoczek Łukowski, powiecie łukowskim, województwie lubelskim Rzeczypospolitej Polskiej, w czasie gdy dyrektorem tejże szkoły jest pani Ewa Dylewicz.

Z inicjatywy pani Anety Cabaj, nauczyciela Zespołu Oświatowego w Starej Róży uroczystie posadzimy Dąb Pamięci dla uczczenia siedemdziesiątej rocznicy Zbrodni Katyńskiej.

Kamień, na którym odsłonięto pamiątkową tablicę został przywieziony z okolic wsi Wólka Różańska staraniem pani Elżbiety Izdebskiej, nauczyciela tejże szkoły. Na kamieniu znajduje się odcisk rośliny kopalnej.

Dąb ten szczególnie poświęcony jest pamięci majora Tadeusza Franciszka Gołąba, zawodowego oficera Wojska Polskiego.

Urodził się w 1895 roku w Żywcu, w zaborze austriackim, gdzie ukończył siedmioklasowe gimnazjum i zdał maturę w 1914 roku. Wkrótce rozpoczęła się I wojna światowa. Jak wielu jego kolegów wychowanych w tradycjach patriotyzmu w wieku 19 lat wstąpił do Legionów Polskich Piłsudskiego i walczył w I wojnie światowej. Ukończył Szkołę Podchorążych. W latach 1918-21 brał udział w walkach z Ukraińcami i w wojnie z bolszewikami, odznaczony trzema medalami za zasługi.

Od 1923 roku służył w 44 pułku piechoty w Garnizonie Równe na Wołyniu na Kresach Wschodnich(dzisiejsza zachodnia Ukraina), a od 1934 roku był zastępcą dowódcy tegoż pułku.

Po kampanii wrześniowej 1939 roku wzięty do niewoli przez Sowieców i osadzony w obozie Kozielsk, zamordowany na rozkaz Stalina w kwietniu 1940 roku strzałem w tył głowy. Zostawił żonę Marię i syna Zbigniewa.

W 2007 roku został pośmiertnie awansowany przez Prezydenta Lecha Kaczyńskiego do stopnia podpułkownika.

Jego nazwisko nie jest związane bezpośrednio z naszą okolicą, ale jest nam bliski przez pamięć o naszej przeszłości historycznej, pamięć o zapomnianych i ukrywanych bohaterach. Jego nazwisko niech przemawia w imieniu 21 473 obywateli polskich zamordowanych na wschodzie, niech będzie symbolem pamięci o zbrodni katyńskiej popełnionej na jeńcach wojennych-oficerach polskich i ludności cywilnej- kwiecie polskiej inteligencji okresu II Rzeczypospolitej, niewygodnych dla nowej komunistycznej władzy.

Niech to drzewo - które dziś sadzimy - przypomina nam o ofierze złożonej przez tysiące Polaków na terytorium byłego Związku Radzieckiego – w Katyniu, Twerze, Charkowie; oraz innych dotąd nie odkrytych miejscach. Niech będzie symbolem nieugiętości narodu polskiego. Pień to naród, jego konary to wszyscy Polacy. Jak konary czerpią siły żywotne przez korzenie z ziemi, tak my czerpiemy ze źródła naszej przeszłości historycznej, tak nam wszystkim daje życie matka nasza, ziemia polska, która jest naszą ojczyzną najdroższą, za którą życie oddali i oddawać gotowi są synowie tej ziemi.

Pragnieniem społeczności szkolnej jest, by to drzewo rosło w siłę, stało się żywą lekcją historii i opoką wartości moralnych, przypominającą wszystkim o patriotyzmie i niezłomności polskiego obywatela.

Dla pamięci przyszłych pokoleń — w obecności społeczności szkolnej oraz zaproszonych gości sadzimy ten Dąb Katyński. A przy tym uroczystym akcie zapoczątkujemy ogólnopolski program edukacyjny: "Katyń... ocalić od zapomnienia".

oprac. Aneta Cabaj, nauczyciel ZO w Starej Róży